

Bécsből, Kedden, Július' 25-dikén, 1820.

Két Siciliák Országá.

„Ezen Országot, melly az öt utóbb lefolyt esztendőök alatt, bölcs igazgatás által vezéreltetvén a' közönséges boldogulásra vezető minden úton legszerencsésebb lépéseket tett vala a' cél felé, 's illy sok esztendőkig tartott hánykodások után valósággal csendesebb időket ohajthatott: elfoglalá a' veszedelem' lelke!“

Minekutánna az Austriai Beobachter a' maga múlt szombati levelei' elejébe illy kezdő szókat hocsátott volna, utánna illy tudósítást következett: —

„Ezen két Siciliai felfordulásnak kezdete még takaró fátyol által fedeztetik. Még most csak annyit tudunk a' dologból, hogy Julius' 2-dik napjára virradó éjjel valami fellázadt katonák, egy Subalternus Tiszt (Hadnagy vagy mi) 's egy Minu hini nevű, esmeretes rossz Pap által vezéreltetvén, Nolában első jelt adtak a' felkelésre, és hogy, minekutánna a' következett napokon a' Rebellió több helyeken is kiütött volna, a' Király, még nem eléggé tudva lévő indító okokra nézve magát arra határozta, hogy Constitúziót igérjen, a' melynek fundamentomos Czikkelyei nyolcz napok alatt ki fognának hirdetterni. Ezen első Nyilatkoztatás Julius' 6-dikán tétetett közönségessé, 's ugyan ezen napon egy második Nyilatkoztatás is adatván ki, ennek foglalata szerént a' Király minden Országási foglalatoságokat a' Koronaörökös Princznek

kezébe letéren, ötet a' maga minden feltétel (vagy kikötés) nélkül való Helytartójává (Alter Egóvá) nevezte. Julius' 7-dikén pedig olly Királyi Nyilatkoztatás tétetett közönségesé, hogy a' Cortesek által az 1812-dik esztendőben készített Constitúzió, előrealóképpen elfogadatik, hanem, hogy Nápolyhoz alkalmas módosztatások adattassanak hozzá. —

„Az eddig volt Ministerek a' Királynak mindjárt az első Nyilatkoztatása után lettek hivataljokat, 's egy ügy nevezett Státus-Tanács tétetett helyekbe, a' melyben Hercege Campo-Chiaro, a' külső dolgoknak, Generális Carascosa a' hadi Osztálynak, 's Ricciardi Ur az igasság' osztályának kormányozását vették által. A' finantiára ügyelő Osztályt Amato nevű Urra, ki eddig Medici Ur alatt ugyan ezen Osztálynak Közönséges Igazgatója volt, bizták vala, de nem váltolt fel. —

„A' legújabb tudósítás szerént, a' melly Julius' 11-dikén indult Nápolyból, számos, katonákból és al-népből álló seregek a' Generális Pepe 's az említett Minuchini nevű Pap vezérlése alatt, Nápoly városa ellen nyomultak; a' lakosok' rettentő félelemben voltak; az új Minister Generális Carascosa pedig, hogy a' fellázadt seregnek a' városba lejendő bemenetelét 's az abból elkerülhetetlenül következni fogó dolgokat elhárithassa, alkudozásra hocsátkozott vala a' támadókkal.“

P r u s s z i a.

Berlinben ilyen Politziai Rende-
lést hirdettek - ki: — „A' fennálló törvé-
nyekre való tekintettel következő pontok-
ra emlékeztetődik a' Közönség: „Az uczá-
kon való minden közönséges összeállítás
és henye állongás, még ha mindjárt csak
csupa újságlátás-kivánásból történik is,
tellyességgel meg nem engedtetik; an-
nyival is inkább megtiltatik pedig, ha a'
közönséges bátorsággal ellenkezik, és a'
tolongásokra 's elvetemedésekre alkalmas
ságul szolgál. Az első kiáltásra tartozik
tehát minden ember, a' törvényekben meg-
határozottatva lévő büntetésnek elkerülése
végett, onnét eltávozni és dolgának folyta-
tására, minden magavonogatás nélkül, to-
vább menni. Különösen megszollittatnak
az atyák 's anyák, a' gondviselők, 's Ura-
ságok, 's még ezeknél is inkább a' Kéz-
mív-mesterek, hogy a' hozzájuk és alájuk
tartozókat tulajdon magok felelete alatt
ezen rendeléseknek pontos követésére szo-
rittassák reá, 's ekképpen a' magok azert
való készségeket, hogy a' csendességnek
's rendnek fenntartatásán fogamatossággal
dolgozni iparkodnak, mutassák-meg. Költ
Berlinben Julius' 13-dikán 1820-ban. A'
fő város' Politziai felvigyázása' Királyi
Kormány széke által. Aláírták: Brau-
chitsch, Rük.“

Gondolják, hogy valami lármázások,
mellyek Berlinben Julius' 10-dikének
estvéjén eléfordultak, szolgáltatnak okot
a' Kormányozószéknek arra, hogy a' fel-
hozott parancsolatot kihirdettesse: a' lár-
mázás' leírásának foglalata pedig ennyi-
ben áll: — „Három Kézmíves-legények
a' mondott estvén a' Péter piactól
nem messze egy pálinkás házban úgyne-
vezett Blau - Mantágot (Kék Héftűt)
tartottak, 's össze veszvén, e' közben

egygyik egy poharat az asztalról leütött,
's annak árát megfizetni nem akarván a'
gazdával össze veszett. A' szóval való
veszekedésből verekedés lett, még pedig
olly tüzes, hogy a' közelébb lévő strázsákat
segítségül kellett hívni: hanem ezeknek
megérkezéséig más mesterlegények és pol-
gárok is érkeztek vala oda nagy számmal,
's mikor a' strázsák a' lármázó legényt el-
vitték, a' sokaság is elkísérte a' strázsahá-
zig, hol a' Neufchateli Stutzos Batalion-
nak egy csoportja volt szolgálaton. A'
strázsáló katona a' sokaságnak a' puska-
ágyát elejébe tartván, azt azzal vissza-
nyomta. Ezért a' polgárok megmérge-
lödtek 's a' katonával csufolkodtak, mel-
lyért ez a' társait segítségre kiszollította.
A' polgárok, kik nagyobbadon ifjú részeg
Kézmíves-legények voltak, már most an-
nak módja szerint megtámodták a' strá-
zsacsoportot, a' melly eszserént a' K. Kas-
télybéli 's más strázsacsoportokat is segit-
tségül hívni kéntelenített: Már valami
1000-rig való polgárok serégletek vala
össze, 's a' számjok és lármájok még
mind nevedekett; már néhányak el is vi-
tettek vala onnét véres fővel. Generális
Tauenczien és Gen. Brauchitsch, a'
város' Kommandánsa, iparkodtak elcsen-
desíteni a' lázzadást, de nem volt fog-
matja iparkodásoknak mind addig, míg
a' Gárda-Politzia' lovassága odaérkezvén
a' lármázók közzé nem csapott 's őket el-
nem széllesztette. Azonközben még ké-
sőbb éjczaka se' volt a' nevezett piac körül
lévő uczákon egész csendesség. Szeren-
csére csak némelly szurások, dőfések,
's egyéb megebesedések lettek a' lárma
következései. Halál egy se' történt.“

Nagy Britannia.

Fő Minister Lord Liverpool, Jul.

5-dikén estve midőn a' Királyné elvádoltatását illető Billt a' felső ház' elejébe terjesztette, illy beszédet intézett ezen házhoz: — „Midőn én ezen, a' felső ház' biztossága által tétetett Tudósításon fundálódó Billnek megerősítettését jóvallom, nem tartom szükségesnek az ezen Billben javaltatott eszközöknek fontosságára hosszasan kibocsátkozni. Elégge meg vagy-nak magában ezen Billben mondva az in-dító okok. Csak azt az előítéletet kívá-nom a' nemes Pairek' elméjéből kivenni, mellyet az a' bánás útja módja gerjesz-tet-fel, mellyen az Országlószék elindult. Minekutánna mi (Ministerek) a' legelsőbb törvénytudókat megkérdeztük volna, ezek-től esett értésünkre: Hogy legalább két-tészes legyen az, hogy azon házossá-g-rontásból, mellyet a' Királyné egy ide-gennel elkövetett, szoros értelemben vé-tetett törvényes vádat lehessen csinálni. Úgy látszik, hogy törvényeinknek betű szerént való foglalatján ezen tekintetben lyuk van. Tehát csak politikai törvényes eszközökhöz lelete nyulnunk. A' Parla-men-tum' mind két házaí birnak ugyan azon jus-sal, hogy ezen dologban jóvallást tehettek volna: de mi csakugyan jobbnak találtuk ezt magunk megtenni. Az a' jus, hogy mi a' Tanukat kikérdezés végett a' felső ház' rostéllya elejébe hívathatjuk, kedvezőbb következeseket ígér az elvádoltatott Sze-mélynek, mint a' milyent az alsó ház előtt várhatott volna. Ámbár ezen Bill-nek munkája az leszen, a' mi egy valósá-gos elválást tárgyazó Bill' munkája len-ne: mindazonáltal csakugyan még se' Elválási Bill ez a' szónak tulajdon ér-telme szerént. A' két részes-felek nem jelennek meg Uraságtok előtt a' magok' magános, hanem az ő közönséges tulaj-donságaik szerént. Az eszközök, mel-lyeknek elővétetése jóvallatik, a' kö-

zönséges ügynek megfontolásán fundál-tatnak; el is mellőztetett minden olyan kemény eszközöknek jóvalltatása, mellyek a' Státus' bátorságára és az igasságnak fenntartására nézve nem elkerülhetle-nül szükségesek. A' mi azt az útát mó-dot illeti, melly szerént az elvádoltatott Személynek élelméről a' per' kimenetele után gondoskodnunk kell, minden látja, hogy az ezt illető jóvallás az alsó ház' ele-jébe fog tartozni. Én úgy itélek, hogy jó leszen ezen vádoló Billnek meghitelez-tetett mássait a' Királlyal és Királynéval legnagyobb alázatossággal közleni, olly végre, hogy mind ketten önn' hasznok-kal megegyező eszközökhöz nyulhas-sanak. Hogy ezen Bill két heteknek e-lőtte másod versben ezen ház előtt felol-vastathassék, azért nem gondolom, hogy egy olly fontos kérdés, a' millyennek sze-rencsénkre a' mi Historiáink két száz esz-tendőktől fogva semmi példáját nem mú-tatják, nagyon érett megfontoltatást kí-ván. Ezen 200 esztendők alatt Angliá-nak egy Királynéja se' szemlélte a' maga' becsületét legkissebb rágalmaztatás által megmocskosittatni. Egy Braunschweigi Princzaszszony (az I-só György felesége, a' ki Gróf Königsmarkkal elkövetett há-zosságtöréssel vádoltatván fogházban halt-meg), tett egy illyen botránkoztató pél-dát: de ez, Királynénak soha meg nem esmertetett, és az Anglus földre soha ki nem lépett. Miért nem lehetünk ezen kör-nyűállások között mi most is olly szerencsé-sek, hogy ezen vizsgálódásokat elkerülhet-nök! Miért nem élünk azon szerencsés időkben, midőn egy Felsőleges Király-nénak a' maga 60 esztendeig tartott or-száglása alatt a' trónusról minden virtu-soknak példáját mutatta!“

A' következett napon (Jul. 6-dikán) illy kérelmet adott Lord Dacre a' Ki-

rályné' nevében a' felső ház' elejébe: — „A' Királyné leirhatatlan meglepődéssel értette, hogy az első Minister a' felső ház' elejébe, hol a' Királynénak sem törvényes sem valamely egyéb tiszt Védője nincsen, egy olly Vádoló Billt terjesztett legyen, melly által minden méltóságaitól való megfosztatása 's a' Királytól való elválosztatása tárgyaztatik. Az ezen Billre való egyetlenegy indító okot a' Pairek' háza' titkos Biztosságának Tudósítása teszi, a' melly csak az elejébe terjesztetett papirosokból itélt, 's egy tanút is ki nem kérdezett. Az is tudtára esett a' Királynénak, hogy az ő Védőjinek a' ház' rostélyai előtt való megjelenések azon időben, mikor azoknak meghalgatatása nagyon fontos lett volna, meg nem engedtetett, és hogy azon tanuk' laistroma, kiknek neveiket az ő Felsége Vádóli tudják, ő Felségétől meg fogna tagadtatni. Így hát semmi egyéb menedéki útát nem lát maga előtt a' Királyné, azon kívül, hogy minden Prozedúra ellen protestáljon; midőn azonban csakugyan nagyon a' szíven fekszik, hogy még egy próbát tegyen igassága' kiszolgáltattatásának megnyerésére. Azt kívánja tehát, hogy törvényes Védőjinek engedtessek-meg, hogy az ő Felsége panaszait a' ház' rostélyai elejébe vihessék.“

Ezen kérelemre meghatározatott, hogy a' Királyné két törvényes Védőji, Brougham és Denman Urak bocsátassanak-be, kik is tehát azonnal behivatattak, de megparancsolta nekik a' kamara, hogy a' perlekedés formálitásán 's a' perlekedésnek elkezdődésén kívül egyébire semmire ki ne bocsáthozzanak. Brougham a' felső ház' rostélyai előtt hosszú beszédet tartván Prokuratori módon kinyilatkoztatta, hogy a' Bill cikelyeiben találtató vádak hamisságok és

rágalmazások legyenek 's azt kívánta, hogy az ő oltalmazása alá adatott Felséges Személynek engedtessek-meg, hogy a' Vád cikelyeinek hazug voltokat azonnal megczáfolhassa, és hogy a' Billnek második versbéli felolvastatása ha lehet 24 óra alatt essék-meg. Azután Denman tartott hasonló beszédet a' rostély előtt. Ő is azt kívánta, a' mit Brougham, azon okra nézve, hogy ezen rút vádak a' Királynén bizontalan ideig ne fekügyenek 's jó híret nevét oltalmazhassa 's szerezhesse vissza. Egy szóval azt mondotta Denman, hogy a' Királyné semmit olly nagyon nem kíván, mint, hogy minél előbb ítéltessek-meg. — Lord Liverpool a' két Prokurátoroknak eltávozása után azt jegyzette-meg, hogy a' Ministerek magok is kívánják a' pernek lehető siettetését, hanem ő a' ház' tagjainak kevés számmal való jelenléteket tekintvén, jóvallja: hogy baltassék a' dolog a' következő hétfűré. — L. Grey ellenben azt kívánta, hogy nem, hanem, mint a' Királyné kívánja, még ezen napon olvassák-fel másodikszor a' Billt. A' kérdés voksolás által igazítottatott-el, melynek következése a' lett, hogy a' Liverpool' jóvallása állítottatott-meg; 57 vótumok fogták pártját 19 ellen.

Oberster Beaumont az alsóházban arról tett jelentést, hogy ő Jul. 10-dikén jóvallást fog ezen ház' elejébe terjeszteni az eránt, hogy határozzon alázatos kérelmet a' Királyhoz, hogy méltóztasson ő Felsége a' mostani kedvetlenkedési környülállásokra nézve, a' maga megkoronáztatásának pompáját, mellyek Augustus, 1-ső napjára vagynak határozatva a' Királynéval való perlekedésnek végződéséig elhalasztani. — Lord Castlereagh ellenben kinyilatkoztatta, hogy ezen jóvallás már most egészen szükségtelen, mint-hogy a' Király-e' nélkül is meghatározta,

hogy megkoronáztatása Aug. 1 - ső napjáról elhalasztódjon, és azeránt, hogy mikor essék, még semmi idő nincsen meghatározotva. — Beaumont úgy felelt, hogy ő ezen haladás meghatározatásának nagyon örvend, minthogy ez azt mutatja, hogy a' Ministerek semmi előítélettel nem akarnak lenni az eránt, hogy a' Királyné' pere miként üthet-ki. Lord Castlereagh ellenben nem fogadta - el a' Beaumont Complimentumát, megjegyzevén, hogy nagyon hibázna, a' ki úgy ítélne, hogy ezen koronázás' elhaladását illető határozásra a' Királyné' pere' kimenetelének várása szolgáltatott volna okot. — A' Ministeri Kurirban pedig illy magyarázat találtati: Lord Castlereaghnak ezen megjegyzéséről: „A' Koronázás, úgy mond, nagyon felséges innep; de ám, öröm innepnek is kell annak lenni. Ilyenkor az új Monarkha meg szokta pecsételni azokat a' kötelességeket, mellyekre ő és az ő népe magokat egymás eránt elajánlják; a' nép ezen innepelés alkalmatosságával ezen szerencsés összejáratás öröm napját szokta ülni, celebrálni. Semmi különös ok nem parancsolja pedig, hogy ezen örvendezési munka most mindjárt megessék, a' midőn sok nemes lelkeket többféle okok eltartóztathatnának attól, hogy örvendező érzékenységeiknek szabad folyamatot engedhessenek. Csak ennek tudása indította a' Királyt arra, hogy a' koronázás' innepét elhalaszsa.

Ferguson nevű tag az alsó háznak, valami úgy nevezett Medilanumi Biztosságra nézve kívánt magyarázatot a' Ministerektől, jóvallván: „Hogy alázatosan kérni kell ő Királyi Felségét, hogy közzétesse ezen házzal azon útásításoknak és rendeléseknek mássait, mellyeket a' Ministerek, azólta, hogy a' Királyné idegen Országon tartózkodott, bizonyos emberek'

elejébe szabtak azeránt, hogy ő Felségének magaviseletéről tudósításokat és bizonygatóteleteket gyűjtsenek össze; s egyszersmind, hogy a' Király azon summáknak mennyiségét is terjesztse ezen ház' elejébe, a' mellyek ezen tudósításoknak összegyűjtésére fordítottak. Lord Castlereagh ellenben azt mondotta, hogy a' Generalis Ferguson Ur' kívánsága még most egyáltalában nem tellyesíthetetik, mint hogy az alsó háznak nincsen hatalma arra, hogy még most a' Királynét illető kérdésnek vitatásába belé szolhasson. Egyéb eránt jónak találta Lord Castlereagh a' Mediolanumi Biztosságról előre is némelly nyilatkoztatásokat tenni, a' mellyek ennyiben határozódtak: „A' Királynénak idegen országokon való tartózkodása alatt, úgy mond, onnét nagyon kedvetlen tudósítások érkeztek hozzánk az ő F. ge' magaviseletéről, mellyek nem csak két három személyek által hozattak, hanem minden felől, mint a' patak úgy folytak által Angliába, annyira, hogy a' Király' Ministereinek ezeket tovább titkolni lehetetlen vala a' nélkül, hogy a' Király és nemzet eránt való kötelességeiket meg ne sérttsék. Ezen terhes környülállások között első kötelessége vala a' Ministereknek, hogy magokat a' valóságról meggyőztessék. Mi vala pedig erre jobb eszköz azoknál, mint a' mellyekkel a' Ministerek éltek? Ők egy Gentlemánt (Anglus Nemest), egy nagy Törvénytudót, egy olly embert, ki a' törvényeket tökéletesen esmeri, fedhetetlen karakterrel bír, nagy tapasztalása és éles belátása van, egy becsületes embert, egy Anglust, a' Vice Cancellariust Leach Urat keresték meg a' tanácsadásért. Lehetett - é ennél nagyobb vigyázással s nagyobb nyilvánvalósággal élni a' valóságban? Ezen Nemes Ember mellé, egy nagyon becsületes törvényes tisztviselő ada-

tott, úgy annyira, hogy ezen Biztosság-
nak csak a kineveztetése is az emberi előre-
való vigyázásnak minden reguláji szerént
kezesül szolgálhatott azért, hogy a reá
biztatott kényes foglalatosságok becsü-
lettel és hűséggel fognak tellyesítettni.
Azonban még ezzel se érte-meg az Or-
száglószék; a Biztosok' elejébe utasítások
adattattak, még pedig olyanok, hogy
azoktól a maga helybehagyását Királyné
ő Felsége maga se tagadhatja-meg. Kül-
önösen megparancsoltatott nékiek, hogy
semmi csupa hír után el ne induljanak
és semmi olly eszközökkel ne éljenek, mel-
lyek a mi Országunk' törvényes intéze-
teivel tellyesen meg nem egygyeznének.
Biztosaink lelkiesmeretes pontossággal meg-
tartották ezen utasításokat. A' bizonyság-
tételeket azon fornálításokkal fogadták-el,
mellyek a mi törvényes foglalatosságok-
inknál szokásban vagynak. A' tanuknak
nyilván tudokra adatott, hogy bizony-
ságtételeikért semmi jutalmat nem kap-
nak, s még arra is figyelmetesekké té-
tettek, hogy idővel meg szollitathatnak,
hogy vallásitételeiket közönséges módon
hitelesítsék. Elég a' dologhoz, hogy ezen
bizonyáságtételek nem csak Mediolanum-
ban, hogy a' szároz Európának egyéb
külömbkülömb-részeiben is szerkeztetődtek
össze, még pedig külömbkülömb rangú
és méltóságú emberektől."

A' Király' egygyik testvér-huga, So-
fia, Julius' 5-dikén kikocsizván a' Ki-
rályné' szekerevel szembe találkozott. Az
aszszonyosságok között egygyik se' akart a'
másikra reá ismérni, pedig mind ketten
lebocsátott fedellő hintóban ültek. A' Ki-
rályné' szekere't nagy sokaság kísérvén,
ezen emberek Sofia Princzaszszony el-
len mocakolódo szavakra fohadtak, s az

embereit arra akarták kényszeríteni, hogy
kalapjaikat a' Királyné' szekere előtt ve-
gyék-le. Az öszszeszollalkozásból majd
nagyobb lárma lett, melynek csak az el-
sőbb pár lovakon ülő kocsisok' ostorai s a'
jó tüzes lovak vették elejét, mellyeknek
segedelmekkel a' két rész' szekerei sebe-
sen eltávoztak egymástól.

Julius' 7-dikén tizenkét Olaszok, úgy
mint 11 férjfi és egy aszszony érkeztek
által Frantzia Országból Dowerhez, kih-
ről azt tartják, hogy a' Királyné ellen va-
ló tanuk. Az alatt, míg ezen idegenek-
nek úti portékáikat a' vámháznál visitál-
ták, az épület körül sok férjfiak aszszo-
nyok és gyermekek sereglettek össze, s
mikor az Olaszok kijöttek, nagyon go-
rombán bántak velük s rútol megverték
öket. Az aszszonyok bántak legdühö-
sebben velük. A' szekeres, a' ki öket
Londonba akarta vinni, jónak találta két
órát várokozni: hanem az alatt a' tolon-
gók, a' helyett hogy elszéledtek volna,
még többen gyűltek össze s még jobban
fenyegetődöztek. Végezetre úgy ítélte a'
kocsis, hogy legjobb leszsz neki üressen
elmenni s az Olaszokat ott hagyni. Úgy
is cselekedett; melly után amazok mellék
útakon, Folstonén, Maidstonén s t vi-
tették magokat Londonba. Egyik közü-
lök terhes sebet kapot a' szeme felett, a'
többek is kaptak gyengébbeket. Azon hajó-
sal is rútol bánt a' nép, a' ki hozta öket.
A' kocsit, a' melly üressen ment viszszá
Londonba, Canterburyban megállitották
s a' kocsisal is rútol bántak a' lakosok,
mind addig, még meg nem gyözödték
affelől, hogy nincsenek a' kocsisban az
Olaszok. — (A' Ministeri Kurir, a' ki ezen
tudósítást közli, dorgálódo megjegyzést
tett melléje, de a' melly most nem téri
ide.)

B é c s.

Császár és Császárné ö F.gek, Cseh Országból 's Austriában lévő családi uradalmaikból a' hova Prágából útjokat vettek vala, a' mult szombaton szerencsésen megérkeztek, 's a' Schönbrunni nyári kastélyba szállottak-be.

A' mult szombaton azon papiros pénzből, melyet az Aus triai privilegiált Nemzeti Bankó beváltott, a' Glaszin, a' többször megírt módok szerint, ismét 10 millió forintokat égettek-el.

A' Pruszsus Király ö Felsége e' hónap' 4-dikén kevés kísérellel Carlshadba megérkezett.

Bécsi Német Ujságaink jelentik, hogy a' Carolina Császárné nevé Fre-gát, teréhez készölve, 's kényesövel terhelve, tengeri Oberstlieutenant Pold Urnak kormányozása alatt minden órán Chi-na felé fogja útját venni, a' melly első próbatétel leszen Aus triai hajóval ezen messze útra. Ugyan ezen hajó Watts Urat, mint Aus triai közönséges Consult Chinába, Báró Stürmer Bartholomeus Urat pedig, mint Követet a' Brasiliai Udvarhoz Rio de Janeiróba viszi.

Császár és Király ö Felsége illy Ka-binéti Felséges Rendeléseket méltóztatott a' Hadi állapotnak fő kormányoztatására nézve kiadni:

Feldmarschal Herczeg Schwarzenberghez. Schönbrunn, Jul. 24-dikén 1820. — „Kedves Feldmarschal, Herczeg Schwarzenberg! Minthogy legbel-sbb ohajtásom az, hogy a' H.séged remél-hetőleg nem soká helyreállandó egészsége eránt való gondoskodásának, melyre magát H.séged elhatározta, legfogatosabb kö-vetkezése lehessen, 's hogy a' környülál-

lások! ismét nem soká megengedjék' azt, hogy a' réa' bizatott nagy fontosságú hiva-talnak folytatását H.séged ismét által ve-hesse, megadom azon kérelmét, hogy a' Hadi Tanácsnak fő kormányozásától egy ideig megszünnyön; de úgy, hogy álla-potjában, a' megengedett nyugodalman kívül, semmi változás ne történnyék. A' Hadi állapotnak fő kormányozását azalatt Feldmarschal Gr. Bellegardéra biztam.“ —

Feldmarschall Gróf Bellegardéhoz Schönbrunn Jul. 24-dikén 1820: —

„Kedves Feldmarschall Gróf Bellegarde! Minthogy én azon tekintetből, hogy egy olly hűséges, erántam 's a' Státus eránt olly érdemes Szolgát, a' millyen Herczeg Schwarzenberg, megtarthassunk, néki mind-ent megengedni kívánok, a' mi az ö megromlott egészségének helyreállittatásá-ra 's az ahozvaló látásra szükséges: jónak találtam ötet a' maga' kérelmére, meggyo-gyulásáig, a' Hadi Tanács' fő kormányo-zásától elvenni, 's annak fő kormányozá-sát a' Gróf Urnak, kinek a' hadi dolgok-ban való fő kormányozási tapasztaltságáról már illy sok próbákat láttam, mostani egyéb hivataljai mellett, ideigvalóképpen által adni, számot tartván ahoz, hogy ezen új szolgálatjában éppen olly munkásságot fog bizonyítani, mint minden eddigvalókban bizonyított.“

Feldmarschall Gróf. Bellegardéhoz. Schönbrunn, Jul. 24-dikén: — „Ked-ves Feldmarschal, Gróf Bellegarde! Hogy Uraságodnak azon szempillantatban, mely-ben a' Státus szolgálatjában való munkás-ságát megújítva látni kívánom, különös bi-zodalmanak bizonyosságát mutassam, Stá-tus és Conferenczialis Ministerré nevez-tém Uraságodat.“

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

A' Pesti levelek ekképpen közlenek egy valóságos barátságai, érzékenyítő, buzdító, 's példás halotti tiszteletet: —

A' tupa Kézi Mesteremberek között inkább irigység, mint barátság szokott uralkodni, úgy annyira, hogy a' Deákknál közmondássá vált: „Figulus figulum odit.“ — De a' szép Mesterségeknek sokkal nemesebb a' tulajdonsága; mert azoknak Kedvelőji között költsönös tiszteletet, és lelki atyafiságot lehet tapasztalni. — A' magasabb kiműveltetésnek illy szép tulajdonságát láttuk Pesten Julius' 13. dikán, midőn Nemes Abrudbányai Farkas János, a' Fehérvári Magyar Teátrumi Társaságnak Tagja, a' betegsége miatt itt maradván, e' folyó hónap' 12. dikén meghalt vala, eltemettetnék; mert az itt való Német théatromi társaságnak tagjai különösen kikérték magoknak, hogy néki a' végső tiszteletet megadhassák, és öszveségessen minnyájan késérhessék. A' temetés különben is díszes volt, minthogy az Universitásnak, mellynek ő egykor tagja volt, tanulóji számosan megjelentek, és a' Nemzeti Théatromnak több kedvelőji késérték. De különös szomorú pompát szerzett a' temetésnek az, hogy a' Német Théatromnak műsikai karja, kettős osztályban, felváltva, harsogtatta a' halotti kesergést. A' koporsó mellett pedig ugyan a' tisztelt Német théatromi Társaságnak első tagjai gyász öltözetben vitték a' fáklyákat. Az egész gyászos pompának igen szívre ható része volt az, hogy a' théatromi énekesek, mind a' háznál való butsúztatáskor, mind a' Váci kapuban lett végső megszenteléskor, mind végre a' Marokkai ház előtt, az utolsó megváltáskor Fűz Magyar születésű műsika mes-

ternek, és Tuczek Urnak szerzeménye szerént, zengedezték a' szomorú bútsú véteit. — Illy szép egyeséget, illy nemes barátságot, 's a' finomabb culturát másokban is betsülő érzést, midőn tisztelettel megemliteni hazafiúi kötelességünknek tartottuk, el nem mulathatjuk. Hazánkfiait arra figyelmetesekké tenni, hogy melly kellemetes, melly felséges dolog volna, ha a' muzsikának, és théatromnak magasbb tökéletessége Nemzetünknel is közönséges lenne!!

Méltóságos Bezerédi Bezerédy Ignác Ur, Cs. K. Udvari Tanácsos, Sz. István jeles Rendének Vitéze, és Fraknói Gróf Eszterházy Miklós Uraságainak 's dolgainak tellyes hatalmú Kormányozója, a' folyó hónapnak 12. dik napján, hasznos élete' 65. dik esztendejének eltöltése után, Győr városában meghalt.

Magyar Ország' első F. T. Káptalanja Jul. 1. -ső napján tartá Esztergomban a' maga kezdő Isteni - tiszteletét. A' következett vasárnapon a' Szentlélek' meghívásának előre való elénekeltetése után Nagy Mise tartatott Fő Püspöki czeremoniák szerént, melly alatt a' Káptalan Fő Tiszt. Tagjai minnyájan különkülön mellék Ol-tároknál olvastak nagy sokaságú ájtatos nép' jelen létében.

Üllőn Pesttől három mértföldnyire fekvő faluban Julius 1. -ső napján bizonyos Szabó Mesternek felesége három egészséges gyermekeket hozott a' világra: két fiút és egy leányt, kiknek a' Keresztésben Péter, Pál, és Amália neveket adták. A' történetet jelessé teszi az, hogy a' három Kisded közönséges tellyes nagyságú, noha annyok kis természetű, és gyenga természetű aszszony.